

Marianna Ibrahimi, 12.rokov, Topoľčany

SILNEJŠÍ PREŽIJE

ČAKANIE

Je sobota. Konečne voľný a bezstarostný deň, kedy môžem spať do dvanástej, čo dodržiavam presnejšie, ako príchod do školy o ôsmej hodine ráno. Stojím pod vchodom a užívam si posledné slnečné lúče pri čakaní kamarátky Laury. Všade poletujú pavučiny a pavúky si užívajú prvý aj posledný let. Tie, ktoré prežili. Ako u nás v škole. Základné pravidlo prežitia je byť zlý, lebo silnejší prežije. Stačí, že pavúka zle odfúkne vietor, napríklad do okna nášho bytu a skončí svoj úbohý život v teráriu môjho gekona Toma, alebo ako jednohubka v akváriu medzi korytnačkami Žofkou a Drobcem.

BOJ O PREŽITIE

Tak ako pavúky bojujú o svoj život, tak bojujeme o svoj život aj my v škole. Laura je na to odborníčka. Podľa akéhosi nepísaného pravidla ju všetci poslúchajú a nikto sa jej neodváža odporovať. Možno len Mišo, ktorý je od nej o tri hlavy vyšší a tvár má posiatu podľa triedneho slovníka j..., teda vyrážkami. Je najväčší odborník na dospelácky slovník a my všetci od neho nasávame nové slová, ktoré vieme, že nemáme používať...aspoň pred učiteľmi a rodičmi nie. Takže Mišo je vodca chlapčenskej časti a Laura dievčenskej - teda aspoň tej časti, ktorá nechce stráviť celý školský život niekde v kúte. Tak ako Nina. Nina je výborná žiačka, ale radšej ako chlapcov alebo ohováranie, má bábiky a zvieratá.

"Mia, dnes tu je nuda." hovorí mi cez prestávku Laura. "Mišo ma veľmi nahneval! Chcela som mu dať facku, ale bojím tých jeho...j...vyrážok! Musím sa mu pomstiť! Mám plán, ale pomôžeš mi, však?"

"Jasné! BFF, nie?" vedela som, že to bude zas niečo zlé. Ale Laure nesmel odporovať nikto. BFF je skratka pre najlepšie priateľky a zrada sa trestá. "A čo chceš spraviť?"

"Vieš, ty si taká šikovná. Napíš nejaký brutálny zamilovaný list. Pošleme ho Mišovi akože od...Niny. Nájdi niečo na internete, niečo si vymysli, ale napíš ho ešte dnes v škole. Stihneš to, však?" Laure žiarili oči od zloby.

"A mám na výber?" spýtala som sa, ale to už Laura splietala ďalšie intrigy s Ivanou. Tak som si sadla do poslednej lavice, potajme zapla mobil a na internete hľadala motiváciu.

LIST

Drahý Mišo!

Možno si si to ešte nevšimol, ale veľmi sa mi páčiš. Vždy keď ťa vidím, roztrasie sa mi srdce ako pokrievka na hrnci pod parou. Keď si pri mne, tak som omámená tvojou vôňou, ako keď prdne sused vo výťahu. Skutočne ťa veľmi milujem. Tak ako verše mojej knižnice. Topím sa v nich každý deň a neprestanem, kým nebudeš milovať aj ty mňa. Môj život bez teba nemá zmysel. Ak moja láska nebude opätovaná, hodím sa pod rozbehnutú sliepku. Ale ja cítim, že miluješ aj ty mňa. Keď ma budeš aj ty ľúbiť, budem sa do konca života starať o tvoje pupáčky, ty môj pupáček. Budem ti stále viac trhať rifle, aby si mal na nich aspoň toľko dier, koľko máš krivých zubov. Ale neboj sa, pôjdem s tebou aj k zubárovi, ak sa ho bojíš, a on ti predpíše strojček. My dvaja máme budúcnosť!

S láskou!

AKCIA

"Máš to? Za chvíľku zvoní na poslednú hodinu. Potom to už nestihneme." Laura mi vytrhla list z ruky.

"Čo robíš? Ešte som ho nestihla podpísať!" upozornila som ju.

"Vyrob obálku, ja to rýchlo podpíšem, aby sme stíhali!" prikázala Laura a zatiaľ sa okolo nej zhrnuli ostatné dievčatá a veľmi sa smiali, čo zaujalo chalanov.

"Čo vám je také smiešne? Ukáž čo to máš!" predral sa Mišo cez dievčatá k Laure. "To je trápne! Toto vám je také smiešne?" chytil knihu slovenčiny ktorú držala Laura v ruke a hodil ju na stôl. Vypadol z nej na zem list. Ostalo mi teplo.

"Tak sme trápne, daj nám pokoj!" povedala Laura a jednou nohou odkopla nenápadne list ku mne. Rýchlo som ho strčila do obálky a skutočne aj mne bilo srdce, ako pokrievka na hrnci pod parou. Ibaže nemilujem Miša.

"Podpísala si to?" spýtala som sa Laury, ktorá mi len prikývla a rýchlym pohybom vytrhla list a schovala do knihy slovenčiny.

"Mišo, čaká ťa sestra pri jedálni, máš ísť za ňou!" vykrikla Ivana.

"Kašlem na ňu, nech príde ona za mnou!"

"Ale ona veľmi plače, že ju niekto zbil!" nedala sa odbiť Ivana. Mišo len použil jedno slovo z výberového školského slovníka a rozbehol sa von. Ivana zobrala Laurinu knihu, nenápadne z nej

vybrala list a ešte nenápadnejšie ho šuchla Mišovi do tašky. Všetky sme sa začali veľmi smiať. Laura to má dobre zariadené. Nič nerobí sama. Našťastie zazvonilo na poslednú hodinu. Boli sme rozdelení na dve skupiny. Ja a Ivana sme išli do učebne a Laura bola v skupine s Mišom. Vedeli sme, že po hodine sa už nestretieme.

"O tretej prídem k tebe, čakaj ma pred vchodom! To už iste bude list prečítaný." mrkla na mňa a začali sme sa smiať.

ČAKANIE

"Grrrrrrg" vyruší ma v mojich myšlienkach grgajúci teenager s partiou detí vo veku turbulentnej puberty s reproduktorom v ruke. Veľkosť jeho tenisiek s jazykom olizujúcim chodník sa dá prirovnať veľkosti detských lyží, na ktoré ma mama nikdy nedokázala presvedčiť sa postaviť. Rifle pôsobili, akoby mu popri jeho hlasnom grganí ušlo aj niečo do gatí. Tričko vyzeralo, akoby vo svojej izbe zahádzanej neupratanými vecami niekde objavil oblečenie mladšieho brata. Jednoducho smiešne vyzerajúce prasiatko v lyžiach, ktoré si myslelo že so stádom podobne vyzerajúcich indivíduí, ktoré sa snažia tváriť komicky drsne, krčia nosom a ústami do taktu hudby, ktorý počuje iste celé sídlisko, len nie oni. Chlapec pri mne zastal:

"To ty čakáš na Lauru?" spýtal sa tónom „drsňáka“ a žul pritom žuvačku. Nos mu zdobila náušnica, ktorú by mu iste závidela nejedna krava. Na tvári mal buď zmytú, alebo zle nalepenú tetovačku. Na skutočné tetovanie iste nemal odvalu.

"Ty si kto?" spýtala som sa neisto a s odporom, pretože som sa zahanbila, že sa zastavil práve pri mne. Toto sú ďalší, čo plnia Laurine príkazy. Taká hanba! Dúfam len, že to nikto nevidí.

"Som jej sused, odkazuje ti, že nepríde a nemá ti ako zavolať, lebo sa jej pokazil mobil. Dobre cica? Odkázané, tak my ideme. Čaaaaau!"

"Čaute!" povedala som s túžbou aby rýchlo odišli a nikto ma nevidel s týmito zvláštnymi ľuďmi, aj keď ich museli počuť ešte kilometer ďalej. V tom som zacítila niečo studené a mokré na hlave. Klíma! Stála som priamo pod susedovou klímou. Začala z nej tiecť na mňa voda. Títo čudáci svojim smiechom prehlušili ich reproduktor a ja som zahanbene pozerala ako so smiechom odchádzajú.

DOMA

Znechutená zo susedovej klímy a Lauriných susedov som si otvorila čokoládu. Niečo na ukludnenie. Hneď po čokoláde pôsobí na mňa antidepresívne mobil. Pozriem aspoň čo nové. Zasvietilo mi upozornenie od Miša. Pridal niečo na Instagram s mojou menovkou. Vyrazilo mi dych. Prsty sa mi roztriasli.

"Keď sa zaľúbi spolužiačka..." svietilo na jeho ploche a pod tým fotka listu. Podpísaná som tam

bola ja! Laura ma podviedla! Preto neprišla! Preto poslala za mnou tých divných susedov!

Zrútil sa mi školský život. Viem, čo to znamená. Budem musieť byť ešte horšia ako zlá, keď chcem byť stále s Laurou BFF. Ale už neviem, či to ešte chcem.